

I.

Muškarci noći provode budni
Svoju djecu su rodili prstima
U tami kao krunicu prebiru atome mraka traže
ći njihova malena usnula tijela
Godinama kasnije svađaju se s televizorom i
bacaju bežični telefon o pločice kuhinje da
pokažu da su još uvijek muškarci
Veliki i lijepi muškarci
Glas im je dublji od ti
šine a kad šute tišina drhti
Boje se samoće i zaborava zato
u masi luče ljubav i pjevajući mašu šalov
ima
Da ih se čuje
Da ih se vidi
I ne drže ništa vrijedno u džepovima
Dobri muškarci
Ruke su im uvijek slobo
dno bijele onako dugačke u zraku ček
aju da te pronađu i
zagrle udare ubiju

II.

Muškarci okom mogu vidjeti najsitnije stvari
Drugima ne vjeruju
Kad im se valovi razbiju o prsa oni se smiju
i zadovoljno tresu kapljice iz kose
Zaustavljeni u zraku
muškarci su fotografija na kojoj ni loptica ni
muškarac nemaju namjeru pasti
Toplinu skladište u zjenice
Negdje na pola puta između vode
i tla
muškarci nestaju
do koljena uronjeni u horizont kao b
rojevi oko nule
Kao negativ s dvadeset i četiri uzastopna prizora
koja će spojena
na sekundu oživjeti tucet grčkih bogova

III.

Danju muškarci viju gnijezda
Sol nije dobra za tlak a voda s kru
mpirima je prokuhala
Na ekranu su neki drugi
uvijek isti
Vole se grupirati visoko pod
izati ruke i zbrajati da vide kojih ima više
Pravi muškarci nose teret spuštenih ruku
s ekrana
Noć im pruža izbor ali ne mogu zaspati
Kad se upali mala crvena žarulja kao
signal da je nastupila jeftina struja muš
karci povade sve kablove iz utičnica i
legnu u krevet sa širom otvorenim očima

IV.

U glavama nose kose
citate pročitanih knjiga i majku
Visoki kao jablanovi iz pjesama
mrtvoga muškarca što nas je sve nadživio
odabiru si jedno od lica iz svemira
Muškarci lice nose kao olovnu masku za krabuljni ples
I tonu
nestaju u vodi kao Venecija
skriveni iza edipovskog karnevala
S maramom stegnutom preko očiju
muškarci plaču svoje djetinjstvo

V.

Muškarci nemaju sudbine na dlanovima
Dani su im jednake dužine kao rad
no vrijeme kvartovskih trgovina
Muškarci nedjeljom žive skraćeno
Kad je zidić moker tada moraju
stajati
Kao da im je netko nešto obećao oni
stoje i čekaju
I onda sutra ispočetka
Bez muškaraca gradovi ne bi imali vrata
djeca prolaze kroz prozore
Bez muškaraca zidovi bi bili prazni